

HOMILIE MGR. JOHAN BONNY, BISSCHOP VAN ANTWERPEN HOOGFEEST VAN KERSTMIS

Onze-Lieve-Vrouwekathedraal Antwerpen
25 december 2012, Vesper 17u

Broeders en Zusters,

Kerstmis is een dag vol contrasten. Je krijgt op deze dag de meest tegenstrijdige berichten of signalen te horen. Gisteren las ik in de krant dat in het voorbije weekeinde in Antwerpen nog nooit zoveel betalingen met de bank- of kredietkaart zijn gebeurd. Het mag opnieuw tijd van crisis zijn, de feesttafel van velen schijnt er niet erg onder te lijden. “Vijftig ton kreeft en 2,5 miljoen oesters voor de eindejaarsfeesten, alleen al bij Delhaize” was een andere titel uit de krant. Tegelijk weten we hoeveel bedrijven vorig jaar dichtgingen en hoeveel arbeiders daardoor hun baan verloren. Soms lijkt onze wereld wel op hol geslagen. Vorige week schoot in Amerika een 20-jarige man in het stadje Newton 20 kinderen en 6 volwassenen neer. Het was helaas geen uitzondering. Het was de zoveelste schietpartij uit een dwaze serie die steeds sneller begint te lopen. Hoeveel jongeren kozen vorig jaar in ons land om zelf uit het leven te stappen? Het zijn alarmerende cijfers. Dat is de ene kant van het verhaal.

Aan de andere kant zagen we in deze kerstdagen ook mooie dingen gebeuren. Kinderen gingen kerstliederen zingen in een bejaardentehuis, voor mensen bij wie het leven is stil gevallen. Jongeren en gastvrije gemeenschappen boden op diverse plaatsen een sfeervolle kerstmaaltijd aan mensen die kerstavond anders alleen of langs de straat moeten doorbrengen. Op zoveel kerstmarkten maakten mensen met elkaar een praatje rond een glas glühwein of een schotel Vlaamse winterkost. In de voorbije dagen vroeg *Music for Life* aandacht voor dementie, één van de grootste zorguitdagingen voor de toekomst. Duizenden staken de ronde pin op hun jas. Het kan in onze samenleving inderdaad ook anders. Alleen zijn die andere momenten soms zo dun gezaaid. Té dun gezaaid om heel de wereld anders te doen kleuren. Toch zijn het tekenen van hoop, waarvoor we slechts dankbaar kunnen zijn. Door kleine vensters laten ze ons iets zien van de betere wereld, waarnaar we verlangen.

Misschien moet u, zoals ik, in de komende dagen nog een pak wenskaarten sturen. We spreken en schrijven het in één adem uit: ‘zalig kerstfeest en gelukkig nieuwjaar’. Het lijken tweelingfeesten, broer en zus. Toch wil ik daar vandaag een vraag bij plaatsen. Hoe verschillend mag Kerstmis 2012 voor jou het nieuwe jaar 2013 maken? We vieren vandaag de geboorte van Jezus. Zijn beeld ligt hier vooraan in de kribbe. Kinderen hebben het er neergelegd aan het begin van de Middernachtmis. Dat beeld blijft hier nog even liggen. Binnen een paar weken zal de koster het voorzichtig inpakken en opbergen tot volgend jaar. Dan begint het ingepakte kerstekind aan zijn jaarlijkse winter- en zomer-slaap op de zolders van de kathedraal. De echte beeltenis van Christus echter dragen wij zelf mee in ons hart, in ons gebed, in onze solidariteit met mensen, in onze verbondenheid met de kerkgemeenschap. Dat beeld is niet van hout of van gips. Het is gesneden uit ons eigen vlees en bloed, uit ons eigen werk, uit onze dagelijkse vreugde en zorg. Dat beeld heeft er geen baat bij een jaar te moeten overwinteren in een donkere doos of op een droge zolder. Het moet kunnen ademen en bewegen. Het moet kunnen groeien en spelen in de woning van ons leven. Welke kansen zullen wij Jezus geven om te groeien in de levende kribbe van ons leven, in de levende kribbe van het jaar 2013? Die vraag kan een groot verschil uitmaken, als we straks aan de gewone weken door het nieuwe jaar beginnen.

Vanmorgen in de Hoogmis hoorden we deze zin uit de Proloog van Johannes: *“Aan allen echter die hem wel aanvaardden, aan hen die in zijn Naam geloven, gaf Hij het vermogen kinderen van God te worden”* (Joh. 1, 12). Hoe kunnen wij ‘kinderen van God’ worden? Door het ‘kind’ van Kerstmis in ons leven een kans te geven, door het in ons te laten ademen, spreken en bewegen. Want daarover gaat het uiteindelijk: dat wijzelf blijven groeien in gelijkenis met de Zoon, die het beeld van God is. Voor 2013 zou dat een aardige uitdaging kunnen zijn.

Amen.

+ Johan Bonny
Bisschop van Antwerpen